

1991 og for det udgangspunkt, som denne aftale har. Der er ingen tvivl om, at amtskommuner og kommuner intet valg har haft, ikke engang imellem pest og kolera. Regeringen har sat dagsordenen for det kommunale selvstyres vilkår på trods af de gentagne hyldestaler til det kommunale selvstyre, som ikke mindst indenrigsministeren med stor glæde holder ved utallige lejligheder.

Det kommunale selvstyre set med indenrigsministerens øjne og set med SF's øjne har kun sammenfald for så vidt angår den måde, ordene staves, ikke i det konkrete indhold.

Mindretallet har dog valgt at stille 2 ændringsforslag for at prøve at bøde på egentlige uretfærdigheder i lovforslaget. Derfor foreslår SF, at Københavns Kommune stadig skal have det ekstraordinære tilskud på 250 mio. kroner. SF har endvidere sammen med Socialdemokratiet stillet ændringsforslag om, at de deponerede penge, som kommunerne blev tvunget til at deponere på grund af tidligere aftaler om den kommunale økonomi, frigives, først og fremmest fordi det er kommunernes penge, men også fordi aftalen, som nu er indgået, er så stram, at kommunerne i allerhøjeste grad trænger til en saltvandsindsprøjtning. I mange tilfælde betød kravet om deponeringen, at kommuner blev nødt til at træffe beslutninger, som på længere sigt var mindre gode, med det resultat, at økonomien ikke blev bedre, tværtimod blev det faktisk dyrere.

Firserne har vel lært os alle, at ved hurtige opbremsninger ved man sjældent, hvad der sker, og at det er sjældent, det går godt.

Et *fjerde mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, idet mindretallet ikke ønsker at bidrage til gennemførelse af aftalen mellem regeringen og kommunerne og amtskommunerne om den kommunale økonomi i 1991.

Mindretallet finder ikke, at der er indgået den langsigtede aftale, som der allerede i regeringens plan om ny vækst og fremgang blev lagt op til i maj 1989. Ifølge denne plan skulle lettelsen af de kommunale skatter over 4 år finansieres gennem en stram kommunal udgiftspolitik, og der var regnet med besparelser på 7,5 mia. kr., således at de kommunale skatter kunne nedsættes med 2 procentpoint.

De aftaler, regeringen nu indgår med amtskommunerne og kommunerne, indeholder ingen skattelettelser, og der er ikke tale om offentlige besparelser af betydning. Fremskridtspartiet kan ikke se, at aftalen som anført af indenrigsministeren skulle være den strammeste aftale nogen sinde. Det underskud, kommunerne og amtskommunerne har nu og også vil have i 1991, burde dækkes ind gennem besparelser og ikke ved, at der bevilges yderligere tilskud. Fremskridtspartiet finder, at kommunernes og amtskommunernes økonomi er af væsentlig betydning, hvorfor et eventuelt politisk indgreb fra regeringens side havde været bedre end den alt for løse aftale, der nu ligger på bordet. Fremskridtspartiet kan ikke støtte, at der gives omkring en milliard kroner til forbedringer af kommuner og amtskommuners økonomi, uden at dette medfører en eneste skattelettelser for borgerne. Fremskridtspartiet finder, at det er en bjørnetjeneste, der gøres kommunerne, når man allerede i juli 1991 kan få frigjort store dele af de 1,5 mia. kr., der er deponeret på grund af tidligere overforbrug.

Når 85 pct. af amtskommuners og kommuners udgifter går til lønninger, vil væsentlige besparelser på budgetterne være betinget af en reduktion af personalet. Alene de sidste 5 år er antallet af ansatte i kommuner og amtskommuner steget med over 32.000. Da kommuner og amtskommuner ikke har villet efterleve regeringens krav om større reduktioner af personalet, burde der gribes hårdere ind i 1991. Det er derfor en stor mangel ved aftalen, at denne overhovedet ikke indeholder reelle krav om personalereduktioner.

Heller ikke de øvrige udgiftsrammer er præciseret i aftalen på trods af, at likviditeten i kommunerne er faldende. De sidste 5 år er kassebeholdningerne halveret, og der er optaget mange lån samt givet så mange tillægsbevillinger, at mange kommuner allerede i år overskrider budgettet for 1990.

Aftalen om amtskommunernes og kommunernes økonomi er kun lapperier, det løser ikke problemerne at udbetale deponerede penge før tiden og at give øgede bloktilskud.

Med hensyn til Københavns Kommune mener Fremskridtspartiet specielt ikke, at der bør gives øgede tilskud, da denne kommune har et langt højere serviceniveau end andre kommuner.